

El ranxo de Vidreres

Segons l'any litúrgic cristià, el Dimarts de Carnaval és l'últim dia del Carnestoltes i precedeix el Dimecres de Cendra en què s'inicia la Quaresma, un període de quaranta dies de dejuni i abstinència de menjar carn.

Avui, però, la gent de Vidreres no vol sentir parlar de res de tot això. Celebren un any més, la festa del Ranxo, diada propícia per atipar-se de valent amb una escudella barrejada, espessa, greixosa, no apta per estomacs delicats però capaç de satisfer a qualsevol ganut.

Per a la Comissió del Ranxo és bufar i fer ampolles organitzar un tiberi multitudinari.

La vigília, els ranxers, pubilles i hereus recorren el nucli urbà i les masies recollint els ingredients i demanant aportacions monetàries. Temps enrere era fàcil trobar bona part dels productes a les cases de pagès. Ara cal comprar-los perquè la pagesia està en hores baixes.

Al dia següent, Dimarts de Carnaval, a la plaça de Lluís Companys o plaça de l'Oliva, els ranxers i ranxeres comencen la feina a les sis del matí encarant-se amb unes peroles grosses d'aram que s'escalfen amb foc de llenya.

El secret d'un bon ranxo, diuen els entesos, és un bon sofregit de cebes, cabeces d'all, tomàquet triturat, greixons, pebre vermell dolç, pebre negre, vi ranci i moscatell.

Quan el condiment està a punt, les olles s'omplen d'aigua, botifarra negra i blanca, ossos de pernil, greixons, mongetes, cigrons cuits, carn de vedella i de porc (morro, orella, papada), patates, arròs i sal. Bull que bulliràs, el xup-xup del brou es perllonga fins a les dues del migdia quan arriba l'hora d'assaborir la vianda.

La impaciència dels vilatans i visitants augmenta a mesura que s'acosta el repartiment. Hi ha gent que tragina olles, cassoles i carmanyoles per emportar-se'n una ració generosa i menjar-se-la tranquil·lament a casa.

El ranxo és, doncs, una menjada col·lectiva en un dia de Carnaval que podria entendre's com una activitat de participació ciutadana, ara que està tan de moda aquesta fórmula. Alhora, també es pot considerar un acte solidari en fer-se extensiu a qualsevol que persona que s'acosti al poble, tingui paciència per fer cua i esperi el seu torn.

De fet, aquesta visió de la festa no estaria renyida amb l'origen del ranxo, atès que enlloc està documentat. Existeix la versió popular dels creients que, qui sap si no és una expressió de la voluntat d'entrar a la quaresma ben tip per poder resistir els dies de dejuni. Altres, però, asseguren que la pràctica es remunta a l'edat mitjana. Els senyors feudals feien cuinar una perola de ranxo per a la gent pobre, que se'l menjava acompanyat d'una llesca de pa.

Diguin el que diguin uns i altres, cal aplaudir l'aspecte lúdic d'omplir el pap a propis i estranys.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/02/28/ranxo-vidreres/831791.html?utm_source=rss